Ч. 15. Второк 21 січня (3 лютого) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Рада державна. — Справа балканьска. — З Фінляндиї.)

Послїдне засїданє ради державної розпочало ся великою бучею. Коли посли почали сходити ся на засїданє, цїла палата була заповнена ріжними людьми, що не належать до парляменту. Були то збори продуцентів цукру, котрі зійшли ся на запрошенє правительства до парляментарної палати на нараду. По відкритю засїданя палати послів, посипали ся інтерпеляциї до президента палати, що така маса людий робить в палатї і яким правом тут відбивають ся збори. Посол Леміш протестує против відбуваня таких зборів, бо се є напором на працї парляменту. Посол Вальц кричить: „В сусїдстві парляменту збори суть заборонені. Чи закони в Австриї вже не обовязують?“ Пернерсторфер: „Ми тут скличемо віче консументів!“ Коли деякі посли зачали кричати, аби зібраних викинути, вибігли квестори пп. Вальц і Ельдерш з кількома послами а вернувши, заявили, що вже всїх викинули. На жаданє послів перервано засїданє на ½ години. По отвореню президент заявив, що вже нераз в палатї відбували ся збори інтересованих, в котрих брали також участь посли, члени палати панів і репрезентанти правительства.

Петербурский „Свет“ доносить, що революцийні македоньскі комітети Сарафова і Михайловского получили ся в один і з кінцем лютого розпічне ся в Македониї загальне повстанє, за чим піде війна. Македоньский комітет робить цїлком явні приготовленя до вибуху повстаня. В своїй відозві заявив він, що Македонцї довше не будуть терпіти і мусять вибороти собі свободу. Болгария поможе їм, хоч-би против волї князя. — Всї інтересовані держави наслїдком сего зброять ся. Сербія замовила в Австриї 45 міліонів набоїв, що мають бути доставлені трема партиями до початку марця. Рівно-ж і Австрия — як доносить „Свет“ — зброїть ся. Босаньскі баталїони вже змобілізовані, щоби сейчас з вибухом руху обсадити Новий Базар і північну часть Македониї. Не менше зброять ся і Турки. З азийских провінций стягають ся полки до Европи. Редифа (резерва) і нізами (піхота) одержали наказ бути в поготівлю. Так само резервових офіцирів і лікарів повідомлено, аби були на кождий поклик готові. На болгарскій границї стоїть вже 150.000 армії, а Адріянополь узброює ся тяжкими пушками. — Парискій Temps доносить рівночасно з Віденя, що про австрийску мобілізацию нїчого не чути, однак замічає, що така держава як Австрия, все єсть готова до бою і протягом кількох днів може змобілізувати всю свою армію. На случай балканьского заколоту, Австрия скористає, аби посунути ся з Герцеґовини до північної Македониї і через те відділити цїлком Чорногору від Сербії, що конче пожадане для неї в виду того, що сербский король проклямує небавом своїм наслїдником чорногорского княжича Мірка.

З Фінляндиї що раз то продирають ся в Европу підгомони борби, яку сей край веде з царатом. Саме тепер Frankfurter Ztg. доносить, що фінляндский ґенер. л.-ґубернатор розіслав по всїх підчинених ґубернаторствах розпорядженє, аби они подбали, щоби військовий побір, котрий минувшого року викликав чималі забуреня, відбув ся без перепони. Чотирох ґубернаторів, а іменно фон-Краннер з Або, Бйорнберґ з Ст. Міхель, Фуругельм з Угаборґ і Мунк з Вази — відповіло, що не вважають відповідним переводити бранку насильними способами, бо настрій умів в краю не ворожить доброго результату, бо опір покликаних до війска основує ся на непоколибимім переконаню рекрутів, що військовий закон з 1901 р. виданий всупереч конституциї. Цар, котрому предложено ті відповіди, наказав згаданим

15)

СЕРЦЕ СЬВІТА.

(З анґлійского — Г. Райдера Гаґґерда.)

(Дальше).

Коли він то сказав, показало ся в глубинї долини шість чи вісїм мужчин, з тих три верхом, котрі позлїзавши, привязали свої конї до дерев.

— Ну, тепер до бою, — сказав сеньор, і встав та потряс ся як той пес, що вилїз з води. — Хотїв би я знати, кілько з нас буде ще жити, коли сонце буде заходити.

Коли він так говорив, станув один з тих мужчин, що держав великого пса на припоні, при самім споді сходів. Пес лиш хвильку обнюхав сходи, а відтак задер голову і загавкав голосно, а цїла ватага зрадїла тодї, бо знала, що ми вже зловлені.

Они зійшли ся разом і стали щось радити поважно, підчас коли ми з розпукою глянули один на другого, бо наше положенє було страшне. Годї було втїкати, а оружия ми також не мали, отже здавало ся певною річию, що за кілька хвиль згинемо з руки тих мужчин, скоро они будить на стілько милосерднї, що зараз нам смерть зроблять. Сеньор закрив собі лице руками, а відтак споглянув і сказав:

— Чуєш, Іґнацio, може би ми завели переговори з ними?

— Неможливо, — сказав я, — бо що можемо їм предложити, чого би они чи сяк, чи так не осягнули?

— То не остає ся нам нїчого, як лиш о скілько можна згинути хоробро, — сказав він. — Оттакий конець тої нашої шуканини золотого міста. Ми не мали щастя в нашім підприємстві, Іґнацio.

Тодї промовив перший раз той старий Індиянин, що доси лежав скулений на земли.

— Приятелї, — відозвав ся він, — чому не втїкаєте? По тамтім боцї піраміди знайдете на певно стежку, а в лїсї чей де укриєте ся перед гонителями.

— Як же нам втїкати, коли ви й кроком не можете поступити ся, — відповів сеньор.

— Я старий і готов гинути, — відповів старик; — лишіть мене тут і будьте переконані, що я в послїдній хвили буду знати, як вирвати ся з рук тих розбишаків. Дитинко, ти іди з ними. Ти маєш той сьвятий знак, а колиб тобі удало ся втечи, і той незнакомий показав би ся тим чоловіком, котрого ми шукаємо, то поведи єго до нашої вітчини, щоби сповнило ся то, що призначене.

— Прошу тебе, тату, — відозвала ся Мая і кинула ся єму на шию. — Або будемо разом жити, або разом згинемо. Тоті панове можуть іти, коли хотять, але я лишу ся з тобою.

— Та й я лишу ся, — сказав. Моляс. — Менї вже не стає сили втїкати від смерти, котра слїдом ходить за мною. А до того вже й за пізно говорити о втечі; они вже ідуть горі сходами, їх єсть вісїм, а їх проводирями дон Педро і той Американець.

Я подивив ся і побачив, що они вже вилїзли були до половини перших сходів.

— Ой, коби ми так мали рушницї, — сказав сеньор, зітхнувши.

— Не поможе нїчого зітхати за тим, чого не можемо дістати, — сказав я на то. — Бог один може нам помочи, коли схоче, а коли не схоче, то мусимо піддати ся єго волї.

Настала глубока мовчанка, котру переривав лиш Цібальбай, що молив ся на голос до своїх богів, щоби они знищили наших ворогів. Але тепер побачили ми крізь корчі, що тоті люди вилїзли вже були на другі сходи.

— Ходіть та берім ся до чогось, — сказав сеньор, і ми почали котити камінєм в долину, а без успіху, бо оно відбивало ся об пнї а тоті розбишаки розскочили ся на боки і почали до нас стріляти, так, що ми мусїли втїкати.

Коли они почали вилазити на треті сходи, вхопив Моляс одно дуло і вибіг на терасу. Сеньор пішов за ним, але чого, то не знаю, бо він з тим оружием не умів обходити ся. Заким тоті на долинї побачили моляса, він вже стрілив до них затроєною стрілою, і она поцїлила дон Смайса в саму шию. Я видів, як він підняв ручу, щоби стрілу витягнути, але тимчасом повалив ся на землю а рівночасно попід каблук брами посипав ся град куль. Моляс упав а сеньор підняв єго. В тій же хвили показала ся червона пляма на єго лици.

— Чи ти зранений? — спитав я.

— Нї, нї, — відповів він, — куля лиш шморгнула мене по лици, більше нїчого. Подиви ся до Моляса, той дістав кулею в бік.

— Дайте менї спокій, то нїчо, — сказав Моляс.

ґубернаторам сейчас подати ся димісиї. — Крім того має царске правительство клопіт з обсадою становища директора фінлядских почт на місце Ляґерборґа, котрий дімісіонував ся задля того, що одержав наказ з'орґанїзувати т. зв. „чорний кабінет“ для отвираня підозріних листів. Ніхто з висших почтових урядників-фінляндців не хотів підняти ся сеї місиї, і обняти опорожнене місце. Тоді ґенерал-ґубернатор іменував провізоричним директором почт одного з прибічних своїх урядників Ямалайкуна і сей орґанїзує „чорний кабінет“.

Новинки.

Львів дня 2 го лютого 1903.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. **Лев** Пінїньский повернув вчера з Відня.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер торговлї іменував старшого комісаря будівництва, Івана Лявґа, радником будівництва при ц. к. Дирекциї почт і телеґрафів у Львові. — Дирекция почт і телеґрафів перенесла официялів: Давида Ґольдмера з Бережан до Станиславова і Йосифа Туркавского зі Станиславова до Самбора.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. **Андрей** Потоцкий повернув вчера з Відня

— **В станї здоровля Впреосьв. Митрополита** Шептицкого, настало вчера поліпшене і комплїкациї зачинають поволи уступати. Єсть надія, що сильна натура Впреосьвященого переможе тяжку хоробу. В суботу був вже стан дуже грізний, а по місті розійшла ся була навіть трогаюча чутка, котра на щасте показала ся неправдива.

— **Катастер приналежности.** У Львові, як взагалї по більших містах, проживає богато людий, що не належать до громади і тому бувають в данім случаю тягаром для міскої управи. Отже маґістрат м. Львова ухвалив на однім з послїдних засїдань приступити до уложеня катастру осіб до громади приналежних, а буджетова комісия вставила на сю цїль в буджеті на сей рік 5000 кор.

— **Іспит писарів громадских.** Від дня 1 го жовтня м. р. до 31 січня с. р. відбував ся пятий курс для писарів громадских, на котрий ходило 41 кандидатів. В послїдних шести днях відбув ся іспит, котрого вислїдок був такий: Відлично здали 4 кандидати, між тими М. Боґуцкий з Рудок. (прочі із західної Галичини); — дуже добре 10 кандидатів, між тими: Г. Джиґалик (Снятин), Л. Каспрович (Львів), М. Луцишин (Камінка струм.), Малкович (Коломия). Здобиняк (Городок), Ставіскжй (Грибів); — добре, 13 кандидатів, між тими: Ів. Базилевич (Яворів), Хибин (Рогатин), Думаньский (Львів), А. Кухар (Жидачів), А. Малиновский (Камінка струм.), Г. Петрикапин (Стрий), П. Романишин (Бібрка), М. Терлецкий (Теребовля), І. Зїнко (Дрогобич); — достаточно, 14 кандидатів, між тими: Т. Федак (Рудки), Грущиньский (Перемишляни), А. Ґуйда (Прослав), Яремків (Камінка струм.), Ляскось (Коросно), М. Левицкий (Снятин), Д. Петрів (Городенка), Рупріх (Підгайцї), А. Свищ (Дрогобич), Ст. Томашек (Самбір), Л. Здун (Ряшів).

— **Новий уряд почтовий** заведено з днем 1 с. м. в Кривім, пов. бережаньского на тамошнїм двірци зелїзницї. До круга доручень сего уряду належать громади і обшар двірский в Кривім, фільварок Йосифівка і обшари двірскі Кальне, Теляче і Щепанів.

— **Краєве товариство господарске** „Сільский господар в Олеську“ уряджує дня 5-го с. м. (в четвер) о третій годинї по полудни в читальни в Гаях старобрідских (коло Бродів) господарскі збори сполучені з популярними викладами про „Молочну господарку“ і „О садах“. По тім наслїдують вільні внесеня, запитаня і поясненя в справах господарских. Понеже такі прилюдні виклади мають на цїли познакомляти наших хлїборобів селян і міщан з веденем належитого господарства і через се піднести їх стан економічний, то є надія, що доокола населене возьме в них численну участь. — *Від Видїлу.*

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового“** розсилаючи рівночасно взори справоздань до всїх стоваришень заробково господарских, що належать до „Краєвого Союза кредитового“, просить о виповнене справоздання і надіслане „Краєвому Союзови кредитовому“ найдальше до 15 н. ст. лютого 1903 в цїли уложеня статистики розвою руских стоваришень заробково-господарских за р. 1902. — Рівночасно звертає ся дирекция „Краєвого Союза кредитового“ з просьбою до всїх тих стоваришень заробково-господарских, що до сего часу не приступили ще в члени „Краєвого Союза кредитового“, аби зволили приступити в члени того-ж стоваришеня. — *Дирекция „Краєвого Союза кредитового“ у Львові* (Ринок ч. 10 І. пов.)

— **Нещаслива пригода.** В громадї Варваринцї коло Струсова брала 18-лїтна донька Франца і Мариї Доскочів воду з керницї, а витягаючи ведро нахилила ся так нещасливо, що впала до керницї. На крик хлопця, котрий то видїв, збігли ся люди і витягнули нещасливу, але вже неживу.

— **Примірна читальня.** Громада Хишевичі, повіта рудецкого, оснувала у себе тому сїм лїт читальню „Просьвіти“. Чотири роки тому засновано при читальни крамницю, шпихлїр і позичкову касу. Читальня не мала свого власного маєтку; зачала крамницю з 130 К позиченими, опісля допозичила 400 К в Видїлї краєвім. Шпихлїр повстав зі складок всїх громадян, що зложили 21 сот. метр. вівса і ячменю. По чотирох роках читальня має власного маєтку чистого: дім вартости 900 К, пивницю 192 К (всьо на власнім, дарованім громадою ґрунтї), крамницю вартости 634 К, касу позичкову з власними 776 К, в шпихлїри находить ся 84 сот. метр збіжа і 83 К в щадници, за що купить ся тепер збіжа на насїнє, і трафіка вартосьи 70 К. В бібліотецї находить ся 211 книжочок і пренумерує ся 5 часописий. Захододом читальнї засновано в Хишевичах Спілку щадности і позичок, котра мала сего року, свого першого істнованя 21.550 73 К обороту. Читальня вислала також власним коштом свого члена на курс писарскиї Видїлу краєвого у Львові. Тепер носить ся з гадкою засновати в Хишевичах робітню враз з школою кошикарскою, евентуально спілку кошикарску. Збори ухвалили прибудовати обширну салю читальняну, де би мож було давати театральні представленя. Збіже можуть позичати з шпихлїра, крім членів, ще, коли стане, і тії громадяни, що підтримують крамницю і трафіку читальняну. З позичкової каси буде позичати видїл квоти від 1—20 корон без скриптів і ручителїв, найдовше на один рік (сусїдска вигода) тільно тим, що бодай 3 місяцї суть членами. Рівнож ухвалено закупувати з читальняних гроший новітні насїня

Ми відтак мовчали, лиш Мая нишком плакала, коли старала ся паутиною затамувати кров, що текла сеньорови з лиця.

— Не завдавайте собі труду, люба панночко, — сказав він сумно. — Внеодовзї будуть рани, котрі не дадуть ся затамувати. А щож вдїяти?

Она як би у відповіди на то лиш показала єму затроєну стрілу, котру держала в руцї.

— Та й не можу вам нїчого иншого порадити — сказав він на то. — Бувайте здорові. Я рад з того, що вас пізнав, а може на тамтім сьвітї побачимо ся знову. А тепер добре зробите, коли попращаєте ся зі своїм батьком, бо наш час короткий. — Она кивнула головою і приступила до Цібальбая, котрий мовчки гладив ся по бородї. Відтак обняла его і поцїлувала сердечно.

Розглядаючись осторожно, побачили ми, як тоті потягнули дон Смайса на бік і дожидали его смерти. Коли він погиб, они закляли нам голосно і пустились осторожно горі сходами, бо побоювали ся, що ми наставили на них якусь сітку.

— Чи не можемо нїчого вдїяти, щоби уратувати наше житє? — спитав сеньор сумним голосом.

Нїхто з нас не відзивав ся, але Моляс нараз притиснув собі рану в боцї рукою, побіг до комнати і вийшов з неї з мідяним топором. Відтак некажучи й слова, вилїз борзенько на каблук над брамою аж до того місця, де розпукнену масу придержувало ще лиш камінє. Державшись лївою рукою за якесь галузє, став правою з великим розмахом розрубувати грубе корінє. Аж тепер ми его зрозуміли. Він хотів двіста сотнарів муру звалити долї сходами на голови наших убийників.

— Господи, то відповідь на моє питанє — сказав сеньор; відтак додав по хвили: Злїзьте, Молясе, бо коли каблук завалить ся, то впадете і камінє вас роздушить.

— Нїчого з того — відповів він. — Нинї мусить менї конець прийти. Куля зранила мене в серединї і згину, бо менї призначено на сїм місци вмерти. Помолїть ся за мою душу і бувайте здорові!

— Пращайте, хоробрий чоловіче — сказав сеньор; у мене нема сокири, а то й я би вам помагав.

— Пращай, Молясе, мій брате, вірний слуго серця — сказав я. — Одно знаю на певно, а то, що тебе не мине нагорода.

Три корені були вже перерубані, але четвертий найгрубший ще держав ся і его він розрубував з цїлої сили.

— Чи они вже близько? — спитав він, коли стали летїти білі тріски.

Ми виглянули з поза муру і побачили на пятьдесять стіп під собою як цїла ватага пристанула перед пірамідою. Они бояли ся чогось, бо чули глухі удари топора, а не знали, що то значить. Один з них став щось говорити до дон Педра, і хотів очевидно намовити его до чогось, що єму не сподобало ся, він наказав нараз брати сходи приступом.

Дві мінути — то був короткий час, а все-таки значив дуже богато, бо ще лиш третина кореня держала ся, але він вже тріщав і пукав — знак, як дуже тягнув его тягар муру.

— Борзенько — шепнув сеньор — вже ідуть — а коли він то сказав зломило ся топорище а вістре бренькнуло і впало на землю.

— Коли корінє буде ще держати, то ми пропали — відозвав ся я.

Але так не мало стати ся, бо Моляс мав при собі грубий мисливский ніж і став ним розрізувати корінє з цїлої сили. Затяв третий раз і корінь розпук ся на двоє, мов би его якась величезна сила роздирала, а коли він попустив, зачав величезний мур дрожати, але все ще держав ся.

— Злазїть, Моляс, злазїть! — крикнув сеньор.

Але Моляс не зважав на то. З розпуки кинув собою на мур і хоч як слабий був той удар, то все-таки був він тим зеренцем піску, що заважує на вазї, бо величезна маса нахилила ся, а вершки дерев на нїй захитали ся. Рух ставав тодї щораз скорший, роздав ся сильний гук як би хто стрілив з гармати, а розбишаки аж тодї побачили перший раз, яка грозить їм пебезпечність. Одні станули і стояли, другі пустили ся сходами в долину, лиш дон Педро сам один біг на гору. За пізно; величезна маса, шїсдесять стіп довга і двайцять широка полетїла в долину, що аж засвистало, а Моляс з нею. З таким гуком як би грім вдарив упав мур на долину і розскочив ся на тисячі куснів. Аж земля задрожала від завалившого ся муру.

Коли величезний туман пороху трохи розійшов ся, з розбишаків не було вже й слїду видко. Лиш один дон Педро, що побіг був наперед в надії, що втече від спадаючого муру, уйшов на хвильку смерти, аж ось один камінь поцїлив его і поломив єму кости та покотив ним в долину аж до спода перших сходів, де він ще живий опинив ся.

Ходім шукати тїла того, що нас виратував — відозвав ся сеньор, коли вже було по всему. Але кілько ми й нашукали ся, а не могли знайти; видко, що румовище его зовсїм присипало. Від других трупів позабирали ми рушницї, котрі анї трошки не були ушкоджені. А на нашу радість знайшли ми ще на долинї добрі чотири мули, з котрих один мав на собі муніцию і досить поживи, бо дон Педро постановив був гонити за нами хоч би й кілька днів.

Коли ми лїзли сходами на гору, відозвав ся до нас дон Педро:

— Води, дайте менї води!

Сеньор дав єму води змішаної з горівкою, котру ми знайшли на мулї.

— Яке у вас добре серце — сказала Мая

і ин., і давати членам на пробу і розмножене за зворотом насіня через рік. Від двох літ селяни самі провадять читальню і еї институциї.

— Затоплені кораблї зі збіжем. З Угорщини доносять, що на деяких тамошних сплавних ріках пустилась крига і наробила великої шкоди, затопивши кораблї, що везли збіже. Дня 30 м. м. затопив ся на ріці Матош корабель „Юльча" а з ним пішло під воду 500 метричних сотнарів пшениці. На Тисї потонув корабель „Аранйош" з 2100 метричних сотнарів пшениці, а понисше Сеґедину потонув корабель „Стефан" з 4700 метричних сотнарами пшениці.

— Добре послужив. Оногди переходив Маріньскою площею урядник банковий п. Ц. Коли нараз сильний вихор вхопив єму капелюх з голови і покотив ним по площі. П. Ц. пустив ся за капелюхом, але коли побачив, що рівночасно і якийсь хлопець побіг за ним, пристав на хвильку і вже ішов поволійше, гадаючи що хлопець подасть єму капелюх. Хлопець тимчасом зловив капелюх, обчистив его і щез, а п. Ц. не осталось нічого як лиш піти до склепу і купити новий. Торгуючи капелюх міг він погадати собі, що й услужний хлопець мабуть торгує ся також з якимсь ганделесом.

— Вовки і дикі коти. Послідні великі морози вигнали в многих сторонах вовків з лїса именно же в Семигородї і на Угорщині. Коло Сибіна (Германштадту) заїли вовки на гостинці якогось пастуха. В тих сторонах появило ся також незвичайно богато диких котів. В послідних днях застрілили в охрестности Сибіна аж 60 штук.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Берлин 2 лютого. Мінїстер скарбу Дельбрік помер вчера по полудни.

Танжер 2 лютого. З Фезу наспіла вість, що войско султана під проводом мінїстра війни побили дня 29 січня ворохобників, розігнали їх а самого претендента до престола забрали до неволї.

Амстердам 2 лютого. Страйк зелїзничих робітників на державних шляхах покінчений, натомість на шляхах приватних товариств триває страйк дальше.

Рим 2 лютого. Стан здоровля мінїстра заграничних справ Прінеттіо'го поправив ся.

Надіслане.

Оповіщене

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

поважно. — Та й я не люта, а все-таки менї би не було жаль дивити ся, як би отсей пес гинув без всякого ратунку.

— Ми всї маємо гріхи, за котрі мусимо покутувати, моя панночко, а памятаючи на то повинні бути милосердні, особливо тепер, коли Господу Богу сподобало ся виратувати нас від смерти — сказав їй на то сеньор.

— Вмираю — стогнав нещасливий; — стало ся, як я то прочував і смерть заскочила мене межи отсими розвалинами. Як же менї вмирати, коли я був убийником і злодїєм.

Сеньор здвигнув плечима і не знав, що на то відповісти.

— Простїть менї — говорив дон Педро дальше. — Христа ради, простїть менї.

— Не можу — сказав сеньор — бо не маю права до того. Молїть ся до Бога, нехай він вам простить, бо ваш час короткий?

Відтак він обернув ся і пішов, але ми ще довго чули, як той лютий чоловічиско кляв і кричав і замовк аж по заходї сонця, коли чорт прийшов по его душу.

XI.

Цібальбай виявляє своє послание.

Коли ми зайшли до розвалин сьвятинї, попоїли там і напили ся, відозвав ся я відтак до Цібальбая.

— Два місяцї тому назад післали ви Моляса, мого молочного брата, того самого, що тепер тут погиб, щоби нас виратувати до того чоловіка, що знаний межи Індиянами яко володітель серця. Ваш післанець їхав через краї і моря, аж знайшов его і передав єму звістку від вас.

— Комуж він еї передав? — спитав Цібальбай.

— Менї, бо я той чоловік, котрого ви шукаєте, а я їхав з моїм товаришем сюди, щоби вас відшукати. Я натерпів ся в дорозї богато лиха та неприятностий.

— Дайте доказ на то, що то ви той чоловік — і він поставив менї деякі тайні питаня, на котрі я знав відповістя.

— Ви вістні — сказав він наконець; — треба лиш ще одного; коли ви дїйстно володїтель серця, то розкрийте тайну моїм очам.

— Нї — відповів я — то ви мене шукаєте а не я вас. Молясови, вашому післанцеви ви показували ознаку, покажіть же й менї, бо тодї і лиш тодї і я вам розкрию мою тайну.

Тодї він оглянув ся, як би чогось був непевний і сказав: Вас я випитав, а отся дівчина то моя донька і все знає; але що з тим білим чоловіком? Таже то було би против наших законів, як би я перед ним розкрив серце.

— Нї — відповів я — бо сей білий чоловік то мій брат і ми одно аж до смерти. Він також пристав до нашого братства і зложив присягу та й сам був якийсь час зберігателем серця, бо я дав єму его, коли гадав, що менї прийшов вже конець. Єго честноти і здібности держать ся его. Тому то й не маємо один перед другим ніякої тайни, тому его уши то мої уши, его уста то мої уста. Отже говоріть до нас так, як би були лиш один муж, або мовчіть супротив нас обох, бо я ручу за него і за себе.

— Чи так, білий чоловіче? — спитав Цібальбай і зробив знак братства.

— Так — відповів сеньор і зробив знак відповіди.

— То буду говорити — сказав Цібальбай; — говорю в імени серця і горе тому, хто би зрадив тайну, якої довідає ся під опікою сего імени. Ходи сюди, моя донечко, і дай менї то, що у тебе сховане.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

Зі Львова

носп. відходять	особ. відходять	День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковля
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{5}$ до [illegible]
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Ічкан, Сопова, Берегомету
	10·20	„ Белзця, Раве, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·03		„ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Ічкан, Гусятина, Керешмезе
3·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава

носп.	особ.	Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Ічкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·25	„ Ічкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·30	„ Ічкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

носп. приходять	особ. приходять	День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Ічкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Ічкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Ічкан, Станиславова
2·30		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович

носп.	особ.	Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Ічкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·04	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{26}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{8}$ що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Ічкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописів Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чверторічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскоі“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках. Величина образа 55×65 цтм. Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою. Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

МІД десеровий сьвіжий курацийний, з власної пасіки, 5 клґр. 6 К 60 с. franco. **Корінович, эм. учит. Іванчани.**

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чверторічно (6 зошитів) 3 марки 75 феник. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Газети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм.	12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм.	4 зр.
Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм.	4 зр.
Христос при кирници з Самаританкою *Карачії'ого* величини 37½×63 цм.	4 зр.
Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм.	5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм.	4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся днес за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолітоґр., 280 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній літературі, єсть літературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускийь).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).